

Mattheus 27:46

“En omtrent de negende ure riep Jezus met een grote stem zeggende: ”Eli, Eli, lama sabachtani!” dat is: “Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten? ””

Verlaten 1 de Christus 2 de christen

Gemeente,

Verlaten. Weggegaan. In de steek gelaten. Dat kan een hele diepe inhoud hebben. Heel erg zijn. Denk eens aan de volgende voorbeelden die steeds erger worden.

Twee mensen hebben samen in de trein gezeten en een praatje gemaakt. Als ze er bij hetzelfde station uitmoeten kijkt één van hen wat hulpeloos rond. Welke kant moet ik op? Maar de ander denkt: ik heb haast en geen tijd, hij zoekt het maar uit, ik ga weg. Ik verlaat je. Nou ja, netjes is het niet, maar daar kom je wel weer overheen. Je bent verlaten en blijft alleen achter.

Ergers is het als die twee mensen een vader en een zoon zijn. Die elkaar goed kennen is, al jarenlang. En nu op het station uitgestapt zijn en de zoon kijkt wat rond: welke uitgang moet ik toch hebben? Maar vader gaat ervan vandoor. De zoon wordt verlaten door zijn vader.

Nog erger is het als die zoon op de spoorrails is terechtgekomen en daar gestruikeld is en zijn enkel heeft gebroken en straks komt er een trein aan. En wanhopig probeert die zoon van het spoor te komen en vader kijkt en draait zich om en loopt weg. Terwijl zoon hem zo nodig heeft, gaat de vader weg.

Dat zou nog erger zijn als de zoon op het spoor gekomen is omdat vader zei: daar is mijn portemonnee gevallen. Wil jij hem halen voor me. En terwijl de zoon dat voor de vader doet, struikelt hij en ligt daar en vader loopt weg, verlaat zijn zoon. Terwijl de zoon roept: Pa. Pa, help me, help me, doe iets. Maar vader loopt weg.

En als dat nou gebeurt en een paar omstanders zien het...en die gaan me toch lachen. Die gaan toch wijzen en schelden en treiteren en spotten. Verlaten worden door je vader, voor wie je dat doet, in levensgevaar en nog bespot en uitgelachen worden ook.

1 de Christus

En nog oneindig dieper horen we klinken aan het kruis: “Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten?” De Zoon schreeuwt het uit tot de Vader. Vader en Zoon.

En de Zoon is gekomen om de wil van Zijn Vader te doen. Zijn wil te

volbrengen.

En Hij heeft drie uur in duisternis gehangen op Golgotha. Duisternis, volgens het Oude Testament het teken van de dag des oordeels. Van de toorn en vloek. Die drie uur lang neerdaalt op de Zoon.

En Jezus heeft gekermd en gekreund in stilte met Psalm 22: ik roep des daags maar Gij antwoordt niet, en des nachts maar vindt geen ontfermen. Maar drie uur lang komt er geen antwoord van de hemel.

En dan roept de Zoon: "Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten?" Merk Ik niets van U? Doet U niets? Hebt U Mij verlaten? Wat moet dat vreselijk geweest zijn voor de Zoon van God. Jezus.

Waarom? Daar zien we weer dat Jezus echt Mens is. En vanuit Zijn mensheid en mens-zijn deze vraag stelt? Hoe kan dat toch? Dat Gij Mij verlaat? Ik ben toch Uw Kind, Uw gehoorzaam Kind? En zegt de Schrift niet, het Oude Testament dat Jezus kende, dat de HEERE nooit verlaat degenen die Hem zoeken. Hij hoort het gebed van de rechtvaardige en hun oren zijn tot hun geroep. Dat de HEERE met degenen is die in Zijn wegen wandelen.

En daartegenover zegt de Schrift dat de HEERE zal verlaten die Hem verlaten. Dat de HEERE niet hoort degenen die goddeloos leven en handelen. Heel kort staat dat in de tekst: indien Gij de HEERE zoekt Hij zal van u gevonden worden, maar indien gij Hem verlaat, zo zal Hij u verlaten. Nou, hoe kan dan de Vader hier Zijn Zoon verlaten? Want Die zoekt Hem en wandelt in Zijn wegen en roept Hem aan. Dan is toch Gods belofte dat Hij nabij zal zijn? Maar Jezus wordt behandeld alsof Hij een onrechtvaardige en goddeloze is. Waarom? Hoe kan dat?

Weet u het? Weet jij het? Het geloof zegt: ja, Heere Jezus ik weet het, waarom. Omdat U krijgt wat ik verdien. U krijgt wat verlaters van God verdienen. En dat ben ik. Als God mij roept en dat doet Hij zo vaak: dan antwoord ik Hem niet. Ik laat Hem roepen en Hij moet maar wachten. En als God tot mij komt, met Zijn verbond en woorden, dan verlaat ik die, ik neem er innerlijk afstand van, wil ervan af. Is dat niet zo? Zo'n mens ben ik! Als God roept dan antwoord ik niet. Als God tot mij komt, dan verlaat ik Hem. Zou God dan wel moeten horen als ik tot Hem roep? Nee, dat is Hij niet verplicht. Zou God dan wel moeten blijven als ik tot Hem kom? Nee, dat is God niet verplicht. Ik heb verdiend, het is naar recht als God mij niet hoort als ik roep en niet blijft als ik kom. Wat ik verdien dat krijgt de Heere Jezus, dat krijgt U, o Heiland. Ik weet het waarom, het is omdat U krijgt wat ik verdien.

U krijgt wat ik verdien, God behandelt U naar wat ik waard ben. Omdat hij mij zal behandelen naar wat U waard bent, omdat ik krijg wat U verdient. U verdient het dat God nabij is en hoort. Dat God met U is en met U blijft. En doordat U krijgt wat ik verdien, krijg ik wat U

verdient. U van God verlaten, opdat ik tot U genomen zal worden en nimmermeer van God verlaten word. Dat God hoort allen die Hem aanroepen. Elke zucht die opstijgt uit mijn hart. De HEERE is nabij en hoort en schenkt mij hulp en redt mij keer op keer. Als ik schreeuw uit angst der hel, Hij hoort en redt. Als ik roep om vergeving van mijn zonden van deze dag, Hij hoort. Als ik verlang naar Zijn nabijheid, Hij hoort. Als ik uit de verte roep tot God, Hij komt en redt mij en neemt mij aan. Dit weet ik: dat God met mij is. Dat Hij Zich aan mij verbindt. Als bruidegom aan een bruid. Voor eeuwig en altijd. Dat is geloofstaal. Dat is geloof.

En wat zeg je dan verwonderd? Wat vraag je dan verwonderd? Mijn God, Mijn God, waarom hebt U mij aangenomen? Hoe kan dat, dat U mij hebt aangenomen? Dat U mij bij U wilt hebben? Dat U mij aanneemt als Uw bruid op aarde? Ik kan het niet verklaren en begrijpen. Waarom hebt Gij mij aangenomen? En ik hoor het antwoord van verre komen. Het antwoord van God, vanuit de eeuwigheid. Omdat Ik u liefhad, omdat Ik u eeuwig heb bemind. Omdat Ik u van eeuwigheid naar Mijn welbehagen heb verkoren. Hoor ik dat goed? Ja, dat hoor ik goed. Daarom. Daarom heb Ik Mijn Zoon verlaten om U aan te nemen. Heb Ik Mijn Zoon niet gehoord om u wel te kunnen horen. Daarom was het: opdat mijn stem en roepen en kermen wel gehoor zou vinden.

Is dat de taal van uw hart, van jouw hart? Het is de taal van een ieder gelooft, al horen we straks nog andere kanten ervan. Maar het is de taal van ieder die gelooft. Ook van u, van jou?

Dankzij die verlating van de Heere Jezus door Zijn Vader, toen Hij zo in duisternis en nood was, toen Hij zo riep en kermde en schreeuwde om redding is er voor zondaren gehoor bij God. Hij hoort de stem die tot Hem roept. Hij is nabij allen die Hem aanroepen. Hij zal nooit verlaten degenen die Hem zoeken. Het is één uitnodiging: roep dan toch, zoek Hem toch, schreeuw dan toch tot Hem. Is er nou nooit verlangen naar Godin je hart gekomen? Om Hem te kennen, dat Hij nabij zal zijn? Om Zijn bruid te zijn. Om Zijn kind te zijn. Om eens eeuwig met de Heere te zijn?

Daar nog nooit om geroepen? Daar nog nooit om geschreeuwd tot Hem? En waar roep je allemaal wel om en wat zoek je allemaal wel? Waar verlang je wel naar? Dingen van veel en veel minder waarde. Dingen die voorbijgaan en je met een kater achterlaten. O, roep toch tot God om God. Om Hem te kennen, Zijn bruid te zijn.

Zeker weten, als u maar één keer oprecht geroepen had, dan zou Hij u gehoord hebben. Als je maar één keer echt geschreeuwd had tot God, Hij zou je hebben aangenomen. Als je verloren gaat, dan is het

omdat je niet één keer naar God verlangd heb en het leven met Hem. Omdat je deur die open stond naar Zijn hart nooit bent binnengegaan. Want had je één keer oprecht geroepen, Hij zou gekomen zijn, Hij zou je aangenomen hebben. Want daarom heeft Hij Zijn Zoon verlaten en geen gehoor gegeven om ieder te horen die Hem aanroept. Weet u hoever God van je vandaan is? Hoe groot de afstand tussen God en u is? Eén zucht. Nooit verder dan één schreeuw. Zo nabij is Hij.

2 de christen

We denken nog eens wat verder na over dat: "Waarom hebt Gij Mij verlaten?" Als God je verlaat. Dat betekent dus: Hij hoort je niet, Hij schenkt geen hulp. Hij is niet nabij je. Hij laat niets merken van Zijn liefde in je hart. En dat deed God toen Zijn Zoon aan het kruis hing. Dat hij aan het kruis hing en pijn had en de vloek der wet voelde was één ding, maar dat Zijn Vader niet troostte, nabij was, dat maakte het het zwaarst, dat stak het meest. Daarom riep Hij.

Dat kan dus ook als je verder het prima hebt. Je hangt niet aan een kruis, je lijdt geen pijn, je voelt de vloek der wet, maar je leeft je leventje. Je bent gezond, je hebt je vrienden, je hebt je weekinvulling op school of werk of thuis en je hebt best plezier in de dingen van het leven en zoals het gaat. Maar God is niet bij je. We zeiden net: God is nooit verder weg dan één zucht, één schreeuw, maar als die zucht, die schreeuw er niet is, dan is God dus wel ver weg. God is ver van het geslacht der goddelozen. Het is niet waar dat je altijd tegen iedereen kunt zeggen: God is bij je. Nee, God is ver van allen die niet in Zijn wegen wandelen.

Maar... en nou komt het: wie onbekeerd is merkt dat niet. Wie God niet kent heeft daar geen enkele last van. Die leeft met plezier en vindt het prima. En dat je nooit iets merkt in je hart van Gods liefde dat zal je een zorg zijn. Dat is het aangrijpende: wie onbekeerd is merkt niet dat God hem of haar verlaten heeft. Heeft daar geen antenne voor.

Wie God kent die merkt het. Als God je verlaat, dan voel je dat het koud word in je hart. Dan word je gewaar dat er geen nabijheid is, dat er geen liefde in je hart brandt. Dat is als een vrouw die thuiskomt aan het eind van de dag. En ja hoor, alles is er nog, de auto staat voor de deur, de portemonnee ligt in de la, het interieur staat in de kamer op zijn plek, de pas gekregen mooie servies staat in de kast. Alles is er en op zijn plek. En als ze heel het huis doorgelopen is, dan merkt ze, maar mijn man is er niet. Die had allang thuis zullen zijn, maar hij is er niet. Kom hem nergens tegen: in de kamer niet, zijn eigen kamer niet, in de keuken niet, in de schuur misschien, dan roepen aan de deur, loopt hij buiten om het huis dan? Maar hij is er niet. Dat merk je als getrouwde

vrouw. En je mist hem. Al is alles op zijn plek en in orde, maar je man is er niet.

Wie de HEERE kent, die mist Hem als Hij weg is gegaan, je verlaten heeft. Dan kan alles er zijn, alles staat op zijn plek, je bent gezond, hebt goeie baan, lieve vrouw. Je hebt de Bijbel, de kerkdienst, de avondmaalsgang, maar: Hij is er niet. Hij laat niks van Zich merken. Wie God kent, die merkt het als Hij je verlaat.

Wie God niet kent, die merkt dat niet. Als de spullen er maar zijn, en als alles maar op zijn plek blijft, als de kerk er maar is en de avondmaalsgang, dan kom je niks tekort. Je mist God niet. Want je bent onbekeerd. Wie God niet kent, die mist God pas als hij in de hel is. Dan ga je roepen, maar je merkt: ik krijg geen antwoord. Dan ga je schreeuwen, maar je merkt: God redt niet. Hij heeft mij verlaten. Vreselijk als je het dan pas merkt. En dan hoeft niemand te roepen: waarom? Want dat is zo duidelijk als wat: omdat ik Hem verlaten heb, omdat ik Hem verstoten heb, daarom, rechtvaardig, heeft Hij mij verlaten en verstoten. En let erop: dan zal heel de hel je bespotten en uitlachen. Zo wreed is de duivel.

Laat je niet door de duivel meesleuren! Roep de HEERE aan in dit leven! Schreeuw tot Hem! Hier en nu! Dat mag beginnen met angst om verloren te gaan. Dat mag opkomen uit een hart dat beeft voor de hel, voor de Godverlatenheid. O HEERE, red mij, verlos mij. Eén schreeuw overbrugt de afstand.

Wie de HEERE kent, die merkt het wel. Als God geweken is. Al is het hele huis in orde, maar je man is er niet meer. God is er niet meer. Wie de HEERE kent die merkt dat en lijdt eronder. Want Gods nabijheid is zo goed en heerlijk. God als Vader die je als kind bemint. Die als je bidt vrede geeft in je hart. Laat merken: Ik hoor het. Of Hij het vervult zoals jij vraagt is wat anders, maar je merkt wel: U hoort het en neemt het aan. Het is mij goed nabij te wezen bij mijn God. Hij laat merken dat Hij mij liefheeft. Stort iets van Zijn liefde uit in mijn hart. Spreekt door Zijn Woord tot mijn hart, het komt binnen. Hij spreekt tot mij als ik bid en geeft vrede en vreugde. Hij spreekt aan Zijn tafel en doet mij Zijn heil ervaren. Als je God kent weet je ervan. En je mist het als het weg is. Als God je heeft verlaten.

Daarom is dat het gebed van de Psalm dichters: O Heere verlaat mij niet. Begeef mij niet en verlaat mij niet. Want dat is zo bitter voor me. Kent u dat gebed, o Heere verlaat mij niet. Al heb ik verder alles, verlaat Gij mij niet, en als er iets ergs dreigt: O Heere, als Gij maar met mij zijt en gaat.

Kan dat dan? Vergelijk het verschil als een vader zijn kind leert fietsen. Eerst loopt vader mee en houdt de fiets en het kind vast. Maar op een moment dan laat vader fiets en kind los. Verlaat hij hen. Niet omdat hij denkt: mag lijn dat je valt, dat is je verdiende loon. Maar omdat vader weet: om echt te leren fietsen zul je toch een keer zonder mij het moeten doen. Ja, misschien val je een keer, maar dat is dan nodig, anders leer je het nooit dat fietsen. Kan God Zijn kind verlaten? Ja en nee! Nee, in de zin van: niet zoals bij Jezus aan het kruis. Totaal en in toorn. Dat kan niet meer en nooit meer. Niet meer in toorn. Maar wel in beproeving. Om ons te beproeven. Of als wij Hem verlaten hebben. Dan is het niet voorgoed en ook met een goede bedoeling. Dan verlaat de Vader je niet in toorn, maar in beproeving. Om je te leren Hem te vrezen, te oefenen, te louteren. Maar je ervaart het wel. Heere, waar bent U? Ik merk niets van U. Ik val nog ook, maar U antwoordt niet als ik roep.

Dan horen we de Heere Jezus. Drie uur is Hij in de hel. Kermend en schreeuwend om God, maar zonder antwoord. En dan zegt hij Mijn God Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten? En zo is Hij de grote Leidsman en Voleinder des geloofs. De grote Gids. Die de weg wijst om altijd te blijven vertrouwen. Al voel je je nog zo van God verlaten, blijf hopen, blijf verwachten dat God Zijn belofte vervullen zal. Als Gids loopt Hij voorop: deze kant op: de kant van het vertrouwen op God, Mijn Vader.

Kohlbrugge zegt: Wien het om Gods Woord en trouw gaat, al staat ge ook radeloos en zonder vertroosting, al gaat gij door duistere dalen, al is alle grond onder de voeten weggerukt, geen gebed moge kunnen doorbreken, geen traan willen vloeien, geen zucht geslaakt worden, alles verdoeme alles vervloek u, het leger der zonden de hele macht der duisternis benauwe u, God zwijge en het hebben de schijn dat Hij ons verlaten heeft, ons bedrogen heeft en wij ons met Hem bedrogen hebben, dat de duivel gelijk heeft, de zonde, Gods recht heeft gelijk dat Hij ons verdoemt en in de afgrond werpt, zeg 'mijn' o mijn ziel Zeg 'mijn God, mijn God.' Ik laat U niet los. En dat 'mijn' zal Gods hart breken. Zeg 'mijn God'. Ik hoef niet te wanhopen, want er was er Eén voor Wie geen redding en geen God meer was te vinden en dat was Hij. Al zegt Hij Ik ben niet voor u dan zal ik nog aanhouden. Al zou Hij mij doden ik blijf op Hem hopen. Dat gij zegt 'mijn God' al zeggen alle duivelen 'dat zult gij laten.'

Maar....ik kan Hem zo vaak niet volgen, dan ga ik wel wankelen en twijfelmoedig worden. Dan denk ik wel dat het niet meer goedkomt. Dat word ik zo besprongen door gedachten dat het niet kan en niet zal en ik kan ze niet buiten mijn gedachten houden. Ze infiltreren mijn

denken en tasten het vertrouwen aan. Ik ga kwaad denken van God. Ik ga denken dat het toch niets meer wordt.

Maar Jezus is niet alleen de Gids, Hij is ook de Voleinder des geloofs. Degene Die het geloof met Zich meetrekt. Achter Zich aan trekt. De Gids Die een touw aan Zich vast heeft en daarmee trekt Hij mij mee. Trekt Hij mij in het spoor van vertrouwen verder. Ten diepste helpt daar geen touw aan, maar de Heilige Geest. Die trekt mee, Die zorgt dat het geloof niet ophoudt. Dat het vertrouwen niet uitdooft, niet weggaat.

We probeerden te peilen in zijn diepte en vrucht: Mijn God Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten? Dat was de nederdaling ter hel Hij is daar in gegaan omdat, omdat....Hij naar mij op weg was. Naar mij toewilde. En daarvoor op de bodem van de hel vergeving en de heilige Geest moest opdelen. Om mij te kunnen bereiken. En voor eeuwig tot Zich te nemen. Tot Zijn Vader. Zo ver als Hij Zijn Zoon verlaten had, zo nabij zal Hij mij dan zijn. Zo nabij: Zijn hart, Zijn liefde, Zijn troost, Zijn gunst, Zijn heil. Zo diep als de verlatenheid van Golgotha diep was, zo hoog zal de hemelse glorie hoog zijn. Zo hoog dat ik in eeuwigheid niet zal kunnen doorleven niet zal kunnen bevatten hoe nabij God mij zal zijn. Ik zal eeuwig overvloeien. En ik zal zeggen: Mijn God Mijn God waarom hebt Gij mij niet verlaten?

Amen